

vort Parti, medmindre Hensigten skulde være at skjule de hemmelige Traade, som under Adressedebatten øjensynligt var spundet mellem det ærede Medlem og Regeringens Bænke.

Ager Karstensen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor længe Loven skal vare, henholder jeg mig til mine Udtalelser i Gaar. Jeg mener, at en Lov, der er fremkommet under saa ekstraordinære Forhold som denne, nødvendigvis maa være stærkt tidsbegrænset, og jeg ser ikke, det kan medføre nogen Uro for Befolkningen, at den bliver tidsbegrænset til et Aar. Vi har haft ret smertelige Erfaringer for, at Love, der ikke er tidsbegrænsede, kan fortolkes meget langt ud. Jeg tænker paa Loven af 7. August 1914, som ikke animerer stærkt til, at vi skal binde os altfor langt ud i Tiden og dermed blive afhængige af de Fortolkninger, Ministeriet maatte finde ønskelige med Hensyn til den paagældende Lov. Jeg ved ikke, hvad den ærede Minister sigter til med, at der hos en anden Side, der hører os til, paa et eller andet Tidspunkt skulde have været Ønske om at gøre Lovgivningsforanstaltninger noget længere varende. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Jeg sigter til Indstillingen fra Boligudvalget; i Boligudvalget er der et Medlem af det konservative Folkeparti). Jeg ved ikke, hvad Vægt der kan ligge paa dette. Om Spørgsmaal af den Natur kan der naturligvis indenfor de forskellige Partier være delte Meninger, og det maa være en Skønssag, hvor et Parti ender i sine Betragtninger om saadanne Forhold. Det gælder vel ogsaa for det radikale Venstre. Jeg formoder ikke, dets Medlemmer er trukne paa en Snor allesammen lige overfor enhver Detail. I en Sag som denne kan man holde sig til, hvilket Standpunkt man i Partiet har besluttet at indtage, og altformet Pindehuggeri om et Spørgsmaal som dette, hvorvidt et enkelt Medlem har haft en afvigende Mening, synes jeg ikke er Tiden værd.

Med Hensyn til Byggeriet fremsatte et af Socialdemokratiets Medlemmer, Hr. J. Chr. Jensen, nogle Bemærkninger. Han mente, jeg havde været uretfærdig overfor Byggeforeningerne, blandt andet ved at kalde dem socialistiske. Jeg ved nok, at det gaar med disse Byggeforeninger paa en ret ejendommelig Maade. Naar de laver noget rigtigt godt, saa er de socialistiske, men naar de gør jævnt hen Fiasko, er de ikke socialistiske, saa er de almindelige Byggeforeninger, i hvilke der er baade Socialdemokrater og almindelige Medlemmer. Vi hørte ogsaa i Dag, at saaledes var Rollerne fordelte. Vi hørte først, at Bi-

dragene til disse Byggeforeninger fra Kommunens Side var givet af alle Partier, alle Partier havde Ansvaret herfor. Senere viste det sig i Argumentationen, hvorledes Socialdemokratiet havde taget Téten i denne Sag, og at det, at Byggeforeningerne er kommet i Gang og endelig er kommet i Gang, skyldtes Socialdemokratiet helt og holdent. Paa denne Maade gaar det imidlertid ikke at lege Kispus med Byggeforeningernes Oprindelse og de forskellige Partiers Stilling til dem. Stillingen er jo den, at en Foranstaltning som denne har Socialdemokratiets Velsignelse, og at Socialdemokraterne har gjort, hvad de kan, for at hemme det private Byggeri. Jeg har selv smertelige Erindringer om, hvorledes de har bidraget deres til at hemme et meget sundt Foretagende, som vilde have omfattet store Dele af denne Bys mest usunde Bydele, hemmet det Aar efter Aar, til Trods for, at der, hvis Socialdemokraterne var gaaet ind paa de Forslag, som var stillet fra det paagældende Selskabs Side for nogle Aar tilbage, ikke blot var opnaaet at gøre en ganske fortrinlig Forretning men ogsaa at nogle af denne Bys usundeste Distrikter var blevet ombygget og erstattet af sunde, gode Boliger. Vi har ønsket at støtte det private Initiativ saa langt som muligt; Socialdemokraterne har ønsket at hemme det saa meget som muligt og komme ind paa delvis, saa vidt muligt helt, kommunale Foranstaltninger, offentlige Foranstaltninger saa langt ud som muligt. Det er da ganske naturligt, at man, naar Forslaget til Huslejeloven er for, rejser det Spørgsmaal, hvorledes det er gaaet med de omtalte Foreninger, hvorvidt de har skaffet Folk bedre og billigere Boliger, end private kunde have gjort. Og dertil svarer jeg fortsat uden Hensyn til Hr. J. Chr. Jensens Bemærkninger: Nej, det har de ikke gjort, de er i et og alt ikke naaet noget som helst videre, end det private Initiativ kunde være naaet; men de har opnaaet dette, som gælder baade det private Initiativ og Byggeforeningerne, nemlig at godtgøre, at til de nuværende Lejepriser er det umuligt at bygge her i Hovedstaden. Naar man skal flytte ind i de socialistiske Byggeforeningers Huse, skal man for en 2-Værelses-Lejlighed op til omtrent 50 Kr. pr. Maaned. Det vil altsaa sige en Pris, som svarer til omtrent det dobbelte af, hvad der ellers betales for en tilsvarende Lejlighed i Huse, der er bygget for Aar tilbage, og som ved de Foranstaltninger, man har truffet, er blevet holdt paa en vis bestemt Lejefod.

Om dette Forhold, som enhver, der kender noget til Byggeforetagender her i Byen, ved god Besked med,